

Sprawozdania z zebrań miesięcznych P. Z. E. 1925.

[Comptes-rendus de séances mensuelles de la Soc. Pol. des Ent. du 1925].

III. 6 kwietnia.

Prof. Łomnicki: *Plagiolepis vindobonensis* n. sp. (Hym., Formicidae);

Dr. Kuntze: Dwa nowe dla Polski gatunki chrząszczów;

Nunberg: Masowy pojaw Brudnicy nieparki w okolicy Bochni w r. 1924;

Nunberg demonstruje obrazy żerowania: *Hylesinus fraxini* Panz. i *orni* Fuchs.

IV. 4 maja.

Dr. Heller: Badania nad fizjologią stadjum poczwarki u *Deilephila euphorbiae* L. (z Zakładu Chemji Lek. U. J. K., dyr. prof. J. K. Parnas).

I. Czy histoliza poczwarkowa jest połączona z całkowitym rozpadem białka? (Comptes rendus T. XC, p. 1360).

Poczwarki różnego wicku i imago rozcierałem z wodą i wiorałem. W płynie oznaczałem azot całkowity metodą Kjeldalla i azot aminowy metodą van Slyke'a. Stosunek azotu aminowego do azotu całkowitego jest miarą stopnia rozpadu białka. Otóż wartość tego stosunku waha się nieznacznie, niezależnie od stadjum histolizy i wykazuje u poczwarek wartości analogiczne do imago. To dowodzi, że rozpad histolityczny nie sięga w głąb cząsteczki białkowej.

II. Wpływ temperatury. (Comptes rendus, T. XCII, p. 1006.)
Badając przemianę materji poczwarek, mierzoną przez zużycie tlenu, stwierdzamy, że przemiana ta wzrasta prawidłowo z podwyższaniem temperatury. Natomiast wpływ temperatury na prędkość rozwoju jest bardziej skomplikowany. Poczwarki, które przebyły pierwszy okres tego stadjum, t. j. histolizę w temperaturze wyższej (25°), wykazują później mniej żywą przemianę materji niż te, których odpowiedni okres rozwoju odbywał się w temp. niższej (18°—10°). Tłumaczymy to głębszą histolizą w temp. wyższej, mniej głęboką w temp. niższej. Byłby to więc pewien rodzaj regulacji prędkości rozwoju imago z poczwarki.

Opierając się na powyższem przypuszczałem, że poczwarki, trzymane w 10° C, przeniesione do temp. 25°, powinny się prę-

dziej rozwinąć jako mniej rozpadnięte, niż te, które pozostawały przez cały czas w 25°. Doświadczenie potwierdziło ten wniosek: z 10 poczwarek, przeniesionych w połowie grudnia z 10° do 25°, wylęgło się 9 w czasie od 2 stycznia do 7 lutego, 1 zdechła.

Referaty.

„Zaszczyta rastienij od wreditielej“. Biuletien Postojannoho Biuro Wsiosrosijskich Entomo-Fitopatologiczeskich Sjezdow. T. I. Nr. 1—2. Oktiabr 1924. Leningrad 1924. (La Défense des Plantes. Bulletin du Bureau Permanent des Congrès Entomo-Phytopathologiques de Russie. Vol. I. Nr. 1—2). Redaktor: N. N. Bogdanow-Katjkow. 64 stron drobnego druku.

Pod powyższym tytułem wyszło z druku pismo poświęcone sprawom ochrony roślin w Rosji. We wstępie Redakcja zaznacza swoje stanowisko, mianowicie, że uważa za konieczne przede wszystkim informować czytelników o tem, czem są zajęte liczne zakłady entomologiczne i fitopatologiczne zarówno doświadczalne jak i stosowane, które wobec braku środków nie mają możności drukowania wyników swych badań. A więc program pisma zakreślony szeroko i obejmuje tak czystą jak i stosowaną entomologję i fitopatologję. — Treść: Ustawa, dotycząca sprawy ochrony roślin przed szkodnikami w R. S. F. S. R. Ustawa bardzo treściwa i rzeczowo ujmie państwową organizację walki ze szkodnikami, oraz chorobami roślin na terytorjum Rosji (str. 4—8). Dalej są podane postulaty wszechrosyjskiego zjazdu malarycznego według referatów, dotyczących biologii widliszka (*Anopheles*); wyciąg z uchwał wszechrosyjskiego zjazdu bakterjologów, epidemiologów i lekarzy sanitarnych w Leningradzie, odbytego w dn. od 20—26 maja 1924. Następnie podano kronikę stałego Biura obcokrajowych korespondencji i wymiany od roku 1921 do 1 maja 1924. Za wskazany okres wysłano 2.625 egzemplarzy literatury rosyjskiej, w tem do Niemiec wysłano 1.120 egz., do Stanów Zjednoczonych Półn. Ameryki 635, do Anglii 352, Do Danji 100, do Szwecji 93, do Polski 62, do Finlandji 43, do innych krajów 220. Otrzymano zaś w drodze wymiany 5.327 różnych wydaw-